

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 26 februari 1926 kl. 3 e. m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 2, i anledning av väckt motion, I: 97, angående rättighet att utan ansökning av annan få inträde å sinnessjukhus.

I en inom första kammaren väckt och till dess *andra* tillfälliga utskott *Motionen.* hänvisad motion nr 97 har herr *Petrén* hemställt, att riksdagen ville besluta en skrivelse till Kungl. Maj:t, med anhållan att Kungl. Maj:t täcktes utfärda förordning om sådant tillägg till § 29 av gällande sinnessjukstadga, att frivilligt inträde å hospital må på ansökan av den sjuke själv och utan läkarbetyg medgivnas efter anstaltsläkarens beprövande.

I motiveringen till ifrågavarande motion har bland annat erinrats därom, att frågan angående frivilligt inträde å hospital för vård eller observation behandlats i det av tillkallade särskilda sakkunniga den 26 november 1923 avgivna betänkandet med förslag till lag om vård av sinnessjuka samt att medicinalstyrelsen i sitt den 30 maj 1925 över detta betänkande avgivna utlåtande i denna fråga tillstyrkt det framlagda förslaget. Då emellertid förslaget i sin helhet syntes böra underkastas en revidering, som kunde innebära uppskov med den nya sinnessjuklagstiftningen, syntes det böra tagas under övervägande, om icke några av de viktigaste nyheterna i det framlagda förslaget, främst nu avhandlade fråga, borde provisoriskt genomföras genom ändring eller tillägg i nu gällande sinnessjukstadga. Beträffande motivering i övrigt hänvisas till motionen.

Denna fråga har efter det motionen avlämnats kommit i ett annat läge. *Utskottet.* Genom beslut den 12 februari 1926 har nämligen Kungl. Maj:t på hemställan av statsrådet och chefen för socialdepartementet bemyndigat sagde departementschef att tillkalla tre sakkunniga för att inom socialdepartementet biträda med fortsatt utredning av frågan om revision av gällande bestämmelser angående sinnessjuka. I det rörande detta ärende offentliggjorda utdraget av statsrådsprotokollet för sagda dag yttrar föredragande departementschefen efter erinran om de föreliggande förslagen till ny sinnessjukvårdsstadga med flera författningar bland annat följande:

»Innan de sålunda avgivna förslagen kunna läggas till grund för lagstiftningsåtgärder, torde det emellertid vara erforderligt att verkställa ytterligare utredning i ämnet. Denna utredning synes i första hand böra inriktas dels på frågan om intagande i observationssyfte å sinnessjukanstalt av

personer, som förmodas vara sinnessjuka och samhällsvådliga, dels ock på spörsmålet om rätt för å sinnessjukanstalt intagen person att få frågan om sitt kvarhållande å anstalten underkastad prövning.

Härjämte synes utredningen böra innefatta en allmän överarbetning av de hittills i ämnet avgivna förslagen.

Den sålunda ifrågasatta utredningen, som lärer böra bedrivas med den skyndsamhet, att möjlighet beredas att till 1927 års riksdag framlägga förslag i förevarande ärende, synes lämpligen böra utföras av inom socialdepartementet tillkallade sakkunniga. Med hänsyn till önskvärdheten av att de två spörsmål, vilka jag i det föregående särskilt berört, må bliva föremål för behandling ur olika synpunkter, torde antalet sakkunniga böra bestämmas till tre. De sakkunniga synas böra äga att från verk och myndigheter erhålla de uppgifter, som för utredningsarbetet finnas erforderliga och av de sakkunniga begäras.»

På grund av det statsrådet och chefen för socialdepartementet sålunda lämnade bemyndigande tillkallade statsrådet samma den 12 februari 1926 såsom sakkunniga, jämte andra, professorn, medicine doktor Alfred Petrén.

Då sålunda den av motionären i förevarande motion framförda frågan vid sinnessjukvårdsstadgans fortsatta behandling inför Kungl. Maj:t säkerligen kommer att vinna beaktande och riksdagen redan år 1927 torde sättas i tillfälle att taga samma fråga under omprövning i ett vidare sammanhang, finner utskottet skäl icke föreligga, att riksdagen för det närvarande avlåter skrivelse i ämnet till Kungl. Maj:t.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 25 februari 1926.

På utskottets vägnar:

IVAR ÖSTERSTRÖM.

Närvarande vid ärendets slutbehandling i utskottet: herrar *Österström, Rooth, Julin, Lar-
sén*, Nilsson, Andersson, Henrik, och Holmgren, Nils Anton.*

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.